

TÖBB FÖLDGÁZ, KEVESEBB SZÉN

Tovább folytatják a kutatómunkát

Egyre több szegedi nagyüzem, intézmény használja az olcsó földgázt, s a lakásokban is szaporodik a gáztűzelés. A megnövekedett igények kielégítése szinte hónapról hónapra nagyobb mennyiségű gáz előteremtését követeli meg a Nagyalföldi Kőolajtermelő Vállalattól. Természetesen a vállalat e mellett gondoskodik a kőolaj felszínre hozataláról és kitermeléséről is.

Új rétegvizsgálatok

A hidegre fordult időjárás ellenére sikerrel birkóztak meg a feladatokkal az algyői mezőn. Eddig 8 kutat olajra, kettőt pedig gáztermelésre tettek alkalmassá. Az üzem termelése az algyői térségben 250 tonna olaj és 110 ezer köbméter földgáz naponta.

A termelőmunka mellett ezen a héten új rétegvizsgálatokat kezdenek az üzem szakemberei. Az algyői 7-es és 9-es kutatnál mintegy 1900 méter mélységtől felfelé új szénhidrogén tároló szinteket vizsgálnak meg. Ha a mérések eredményt hoznak, akkor naponta egy-egy kútnál 180 tonnával emelkedhet a kőolajtermelés.

Új nagyfogyasztók

A Szegedi Gázmű vezetékében egyre több földgáz kering. A 8,5 kilométer hosszúságú földgázvezeték elérte az EMERGÉ gumigyárat. Március végére a gumigyárlan is átfűthetik a gáztüze-

lésre a kazánoknál. A gumigyár a nagyfogyasztók közé tartozik, napi igénye 20 ezer köbméter.

A gázmű programjában több új fogyasztó bekapcsolása szerepel az első félévben. Rövidesen befejeződik a MÁV szegedi állomásának bekapcsolása. Még idén megkezdik a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat újszegedi gyárának is a földgáz szolgáltatását. Ennek egyik előfeltétele, hogy egész Újszeged a földgáz felhasználására térjen át. A tervek szerint Újszegedre egy újabb vezeték fektetnek le, amely biztonsági tartalékként szerepel.

Az ötödik kazánban is gáz ég

A szegedi erőműben összesen öt kazán üzemel. Az elsőt már korábban átalakít-

tották vegyestűzelésre; azaz a gáz mint pótló fűtőanyag szerepel. A 2-es, 3-as és a 4-es kazánban kizárólag földgázzal fűtenek. Az ötödik kazánt, amely egyébként is átalakításra szorult, most építik újjá és előreláthatóan júliusra befejezik a munkát. Ez a kazán is vegyestűzelésű lesz.

Az erőmű a szegedi medence földgáz kincsét „natúrban” használja fel, csupán a nyomást kell csökkenteniük. Jelenleg már napi 60-65 ezer köbméter az igényük. A földgáz felhasználásának növekedésével egyidőben csökken a szénfelhasználás. Amíg régebben naponta 2-300 tonna szenet tüzeltek el, addig jelenleg csupán 15-50 tonna a szénszükséglet. A villamos energia termelése ugyan nem emelkedett, de egyre több üzem és intézmény hőellátását biztosítják a szegedi erőműből.

M. I.

Ezerötszáz tonnás óriás uszály

A Magyar Hajó- és Dargyár balatonfüredi üzemegységében a MAHART megrendelésére új vízijármű építését kezdték meg. A nyolcvankét méter hosszú és tíz méter széles szállítóhajó legnagyobb terhelése eléri majd az 1500 tonnát. A hajógyári szakemberek véleménye szerint ez a típus lesz a jövő teherhajója a Dunán. A hajótest általában 2,1 méter mélyre merül. Ilyen méretnél 1450 köbméter áru fér el a raktárban. Az óriás-

uszálynak egyetlen hatalmas rakterülete van. A legnagyobb magyar uszálytípus építéséhez ki kellett bővíteni az építőtér, mert a hatalmas test nem férne el a kisebb egységek számára készült helyen. Mérésekkel kell majd megállapítani, hogy a Sió-csatorna kanyarjaiban, hídfőlétsaiban hogyan fér el az uszály. Ha szükség lesz rá, a jármű felépítési részét csak a Dunához érve szerelik majd fel. (MTI)

(Somogyiné felvétele)

Az avatatlan olvasó könnyen azt gondolja: az őszi nagy lehálzás után téli pihenőt tarthatnak a fehértói halászok is. Mint azonban képeink is mutatják, nagyon sok munkát ad számukra a gazdag halállomány sikeres átteleltetése. A felső képünkön látható ötletes jégfűrészelő cirkulát a gazdaság műhelyében újították. Ezzel sokkal gyorsabban lehet lekezelni a jéget. A szánkós körfűrész után már nem kell fejszével vágni a jeget, néhány ügyes mozdulattal viz alá merítik a kifűrészelt táblákat, s így bőséges levegőhöz jutnak ezáltal a telelő pontyok.

Fehértói halászok

Kamatoznak a javaslatok

Földművelésügyi taggyűlések a dorozsmai körzetben

Megpezdült a földművelésügyi mozgalom szövetkezeti politikai élete. Naponta sor kerül egy-egy taggyűlésre a szegedi járás falvaiban; megbeszéljük a földművelésügyi ötéves tevékenységét és megválasztjuk a küldötteket.

Tegnap délután Kiskundorozsmán, a 25-ös számú boltban gyűléseztek a környéken élő gazdák. Horváth Jánosné, a helyi földművelésügyi szövetkezet politikai előadója ismertette az intézőbizottság beszámolóját, s válaszolt a Kiskundorozsma és Vidéke Körzeti Földművelésügyi szövetkezet fejlődését. Az utóbbi öt évben csaknem megkétszereződött a kiskereskedelmi és vendéglátói forgalom. Tavaly például a boltok 63 millió 39 ezer forintot, a vendéglők pedig

közel 14 millió forintot beváltak, míg 1961-ben a hasonló forgalom 37 millió 117 ezer forint, illetve 6 millió 660 ezer forint volt.

A földművelésügyi szövetkezet tavaly mintegy 150 ezer forint költséggel újította fel a kiskundorozsmai lakóinak kívánságát teljesíti azzal, hogy Dorozsma központjában idén megkezdik az ABC áruház építését, az új lakóegységben pedig nagyobb élelmiszerüzlet létesítenek majd.

A taggyűléseken hasznos javaslatokkal segíti a lakosság a földművelésügyi tevékenységének fejlesztését és a jobb áruellátást. A Dorozsma körzetében eddig megtartott 16 taggyűlésen közel 1100-an vettek részt. A dorozsmai 26-os bolt környékén lakók kérték, hogy helyben is árusítsanak tejet.

(Különböző két kilométer távolságból kell beszerezniük.) Másból javasolták, hogy a kisebb boltokban is árusítsanak cukrászsüteményt, a zöldségboltba szereljének fel diódarálót. A bordányiak (szintén e körzeti földművelésügyi szövetkezetekhez tartoznak) zenés délutánok rendezését kérték. A földművelésügyi szövetkezet igazgatósága elhatározta, hogy zongorát vásárol a bordányi presszó számára.

A taggyűléseken elhangzó „apróságok” a vásárló szemében nagy jelentőséggel bírnak. A javaslatok meghallgatásán nemcsak a bolti forgalom növekedését és a jobb ellátást szolgálja, de ugyanakkor a földművelésügyi szövetkezet és a lakosság kapcsolatát is közvetlenebbé, hatékonyabbá teszi.

B. Ö.

Gond és öröm

Ülök a párttaggyűlésen, s már a hatodik kommunista felszólalását jegyezgetem, hogy az öbrügájában megcsinálták azt, amit vállaltak. Meglátogatom pártom kívüli barátomat, és ahelyett, hogy szórakoztatna, kifogyhatatlan magyarázatokba kezd a gumigyár termelési problémáiról. Vonaton utazom és körülöttem arról folyik a vita, lehet-e a műszak utolsó órájában is olyan intenzíven dolgozni, mint az elsőben. Hazajön a fiam az AKÖV-műhelyből és beszámol, mennyi ideig kellett kalapáccsal püfölnie egy vasszeget, mire a helyére igazodott. Találkozom az utcán H. B. művezetővel és mindjárt újságolja: sikerült a tervük, s háromheti fizetésnek megfelelő nyereségre szeszedést osztanak.

Munka, mindenütt munka. Ez a munkások többségének legfőbb gondolja, legértékesebb öröme, életük lényege és fűszere.

Ma már a legtöbb ember természetesen veszi, hogy az általános boldogulásnak, a folyton javuló életkörülményeknek egyetlen módja van, s ez a párt célkitűzéseinek aktív támogatása. A IX. pártkongresszus határozata, miután felsorolja az ország gazdálkodásában elért sikereket, nem véletlenül állapítja meg: „A munkások fokozatosan a maguk képére formálják a társadalmat más rétegeit is.”

Fokozatosan... Tehát akadnak linkek, lesipuskások is közöttünk, akiket hidegen hagy az általános munkaláz, akik a közösség gondjai elől menekülve kihúzódnak a társadalom peremére és szembre dugott kézzel szemlélik a többiek erőfeszítéseit. Az ilyen kevesek azt vallják durva cinizmussal: „Tölem ugyan elpusztulhat mindenki, csak nekem meglegyen az, ami kell.” S ezt gyakran azért is tehetik, mert a többségnek tele van mindkét keze munkával, a feje meg közösségi problémákkal, s alig érnek rá az úgynevezett életművészek gyanús üzeneteivel foglalkozni. A munka szerinti elosztás elvének következetesebb érvényesítésével azonban kétségtelenül leszűkül majd a könnyen élők működési területe. A harc ugyanis tovább folyik az élősdiség szelleme ellen, s csak azok boldogulhatnak törvényes keretek között, akik tisztességes munkára alapozzák jövőjüket.

Kétségtelen: a munka fáraszt, sőt olykor kimerít. De hatalmas tömegek bizonyíthatják, hogy ugyanakkor doppingol is. Munka nélkül elképzelhetetlen az élet, nemcsak gazdasági, hanem fiziológiai értelemben is. Esténként igyek-

szünk hazafelé a magunk kuckójába, mert jólesik néhány órát elnyújtózkodni, újságot böngészni, vagy éppen semmire sem gondolva tenni-venni a ház körül. Milyen azonban jön a reggel, megkötözni se lehetne benünket odahaza. Panaszkozunk, hogy milyen temérdek munkát raknak a nyakunkra, de mihelyt nincs mit csinálni, még a hangulatunk is könnyen elromlik, és kínosan mülk az idő. Gyakran hallunk ilyeneket gyári asszonyoktól: „En nem is tudom, mi lenne velem, ha végleg otthon kellene maradnom.” Emögött nem a kereseti lehetőség elvesztése miatti aggodalom értendő csupán, hanem az is, hogy akik megszokták a társas munka jó ízét, azok nehezen viselnek már el a tartós egyedül-lét unalmát. Sok-sok idős munkással találkozunk, akik ahelyett, hogy örülnének a megérdemelt pihenésnek, igazságtalannak érzik nyugdíjazásukat.

Mondhatja valaki: ez csak az idős emberek jellemző problémája, a fiatalok aligha zúgolódnának a fizetett kényelem miatt. Leszámítva azt a kétségtelen tény, hogy a fiatalok között vannak kibi-csaklott életszemléletűek is, az ifjúság egészére nézve sőt a fenti summás megállapítás. A textilművek termelési terve például jórészt fiatal munkásokra épül, s az üzemi pártbizottság titkára mindig elismerően nyilatkozik friss lendületükről, törekvéseikről. Az elért eredmények ugyanis nemcsak a KISZ munkájának köszönhetőek, hanem annak is, hogy a fiúk, lányok, fiatal feleségek és férjek többsége — akár KISZ-ista, akár nem — meggyőződéssel állítja: az emberré alakulás egyetlen feltétele a képesség szerint végzett mindennapi munka.

A munkások közösségei — amelyek a szocializmus erkölcsi normáit képviselik és gyakorolják — már pusztán létezésükkel is hatnak az egyénre, s idővel rendszerint még a legkihívatóbb fiatalokat is képesek egészséges gondolkodásúvá formálni. „A munkások egyre nagyobb tömegei átérzik és vállalják a felelősséget az ország sorsáért — állapítja meg a IX. pártkongresszus határozata —, élen járnak az építőmunkában, cselekvően részt vesznek a közéletben, példát mutatnak a felelősségteljes, áldozatkészességben.”

Nemrég a munkafegyelm problémáit feszegettük a kábelgyár vezetőivel. Az üzem udvarán sétálgatva egy fiatal férfi sietett el mellettünk a nagy szerelőcsarnok felé. „Tudja, ki ez az ember? — fordult hozzám az igazgató. — Már-már úgy voltunk ve-

le, hogy menthetetlen. Állandóan ivott, a családját ütötte-verte, a munkahelyén semmit sem lehetett rábizni. A kommunista türelme és segítsége végül mégis eredményre vezetett. Ma az egyik legjózanabb, legkiválóbb munkása az üzemek.” Az ecset- és seprűgyár javító-műhelyében a szocialista brigád naplóját lapozgattam. A gondos, szép írással rögzített események között szerepeltek ünnepi rendezvények, kulturális műsorok, politikai gyűlések, társas összejövetelek, de legnagyobb helyet a kongresszusi munkafelajánlások teljesítésével kapcsolatos intézkedések foglaltak el. Később gyűrűbe fogtak, s olyan adatokkal egészítették ki az írásos kronikát, amelyek tanúsították: egymást elvtársiasan bírálva, támogatva érték el a kitűzött célt. A cipőgyár egyik műhelyében arról győződtem meg, hogy a nyíltság, a szemtől szembe kimondott, olykor vaskos, de őszinte szó olyan természetes a munkások egymás közötti érintkezésében, mint a termelés folyamata. A hátmögötti összesűgást, az alattomoságot, az intrikát mélyre szorítják, sőt nem is tűrik maguk között. Ha elvállalnak valamilyen feladatot, azt pontosan, az előírások szerint igyekeznek elvégezni, mert az érte járó erkölcsi vagy anyagi elismerés igazi örömet okoz nekik.

Az ilyen munkások kétségtelenül a párt politikai és gazdasági programjának végrehajtására. Az ő érdekében hangzott el olyan sok szó a pártkongresszuson, feladatul adva valamennyi pártszervezetnek: „Küzdeni kell a tömegek igényeivel szembeni közönyből, lélektelenségből és rossz szervezésből származó bürokrácia ellen.”

A munka becsülete tovább növekszik majd az új gazdasági mechanizmusban, amikor az eredményesebb gazdálkodás a dolgozók személyes jövedelmében is jobban érezteti hatását. S mivel a lakosság túlnyomó többségét dolgozó, mindig jobbra, többre törekvő emberek alkotják, nyilvánvaló: az életkörülmények további javítására irányuló terveinket következetesen megvalósítjuk.

F. NAGY ISTVÁN

Kiszorult a hideg

A múlt hét végén jelzett s a magasabb rétegekben napok óta tartó enyhe atlanti-óceáni légáramlás vasárnap ért földet hazánk déli tájain, hétfőn pedig csaknem az egész országból kiszorította a hideget. Csúpan a Tiszántúlon maradt meg a hideg légréteg foszlányokban. Hétfőn a koradélutáni órákban sok helyütt már plusz 6-7 fokig emelkedett a hőmérők higánya. Az ország téli hőbundája erősen kopik, főleg a nyugati és a déli tájakon.

A rendkívüli enyheség Közép-, Dél- és Nyugat-Európára terjed ki, a kontinens északi és keleti tájain viszont újabb hideghullám csapott át. Míg például a London-Berlin-Budapest-Bukarest-Szofia-Milánó-Párizs vonalán belül fekvő területeken a napi maximumok 4-8 fokkal meghaladták az elmúlt néhány év hasonló időszakában mért átlagait az Oslo-Stockholm-Moszkva vonaltól északra óriási területeken 6-12 fokkal alacsonyabbak voltak a maximumok. A meteorológusok arra számítanak, hogy Közép-Európa nagy részén egyelőre enyhe marad az idő.